SZÉKELY NEMZETI TANÁCS

SZÉKELY•NÉP

10. szám

Marosvásárhely – Sepsiszentgyörgy, 2019.

Megjelenteti
a Székely Nemzeti
Tanács

Felelős kiadó:
Izsák Balázs

INGYENES PÉLDÁNY

MI IS EURÓPA NÉPEI VAGYUNK!

Hazát kell nekünk is teremtenünk

Hiába keresnénk, a nemzeti régiók fogalma annyira friss, hogy sem a közelmúlt szakirodalmában, sem a sajtóban nem találjuk. Azaz nem találnánk, ha a Székely Nemzeti Tanács polgári kezdeményezése nem irányította volna a figyelmet az olyan térségekre, amelyekben többségében más nemzetiségűek élnek. Pedig – amint a fenti jelképkollázs is illusztrálja – ezek a régiók nem csupán léteznek, hanem önálló jelképeik révén meg is fogalmazzák önállóságukat.

Az internetes lexikon, a Wikipédia friss szócikke szerint (amit egyébként a fogalom egyik szakértője, Bakk Miklós politológus szerkesztett): „A nemzeti régió (angolul: national region) térség, amelynek alapvető jellegzetessége, hogy lakosságának meghatározó többsége sajátos nyelvi és kulturális identitással rendelkezik, és e sajátossága politikai értelemben is megjelenik. A nemzeti régiók területi-közigazgatási elismertségre is szert tehetnek, ebben az esetben területi autonómiával rendelkeznek, illetve különleges jogállást élveznek. Minthogy e régiók lakossága identitásának a sajátos kultúra és nyelv mellett része – történelmi egységként – maga a terület is, e területileg meghatározott társadalmak autonomista/regionalista mozgalmak révén politikailag is mobilizálódnak, illetve mobilizálhatóak.”

A meghatározáson túl, hogy mi is egy nemzeti régió, Székelyföldön aligha kell magyarázni. Hiszen a történelmi léptékkel nagyon fiatal Románia közepén az egy évszázados asszimilációs nyomás ellenére jól körülhatárolhatóan van egy régió, amely háromnegyed részben még mindig székely-magyar. Annak minden előnyével és hátrányával. S ha a nemzetállamok alkotta Európa mintegy kéttucatnyi hasonló régiójára tekintünk, amelyek területe sokszor nagyobb, mint egy-egy kisebb államé, akkor feltehető a (költői) kérdés: miért történhetett meg, hogy a soknemzetiségű Európa integrációs folyamatában ezek a régiók, sajátosságaikkal együtt – főként a kelet-közép-európai térségben – minden politikai rendezésből kimaradtak? Mi több, sajátosságaik ellehetetlenítése érdekében – nyíltan vagy burkoltan – az őket (is) képviselő államok erőteljes asszimilációs nyomásának vannak kitéve. Holott mind az Európai Unióról, mind annak működéséről szóló szerződés számos cikkelye eme sokszínűség fenntartását tartja szem előtt, nem beszélve az úgynevezett másodlagos uniós jogrendszer rendelkezéseiről (például a regionális politikát szolgáló statisztikai rendszer).

Pedig mi is, ők is Európa népei vagyunk, s a közös jövőben vetett hit csak akkor tud cselekvő erővé válni, ha mind abban az államban, ahová tartozunk, mind az együttműködésre törekvő Európai Unióban otthon érezzük magunkat. Egyénként és közösségként egyaránt.

Történelmi tény, hogy a nemzeti régiók akár többmilliós közösségei az önállóság legkülönbözőbb formáit és szintjeit élhetik meg (gondoljunk csak a jól működő területi autonómiákra). Talán ennek is tudható be, hogy a nemzeti régiók összefogása, politikai törekvéseik összehangolása és érvényesítése mindeddig elmaradt. Pedig a közös európai jövő olyan szintjét képviselhetnék, amely a nemzetállamok integrációját szervesebbé, sokszínűbbé, természetesebbé tenné, Európát pedig ténylegesen a legkülönbözőbb sajátosságok, értékteremtő kulturális identitások földrészévé.

A Székely Nemzeti Tanács által – nem kis küzdelem árán – bejegyeztetett polgári kezdeményezés ezért túlmutat az egyébként sok sebből vérző kohéziós politika reformján. Jelentheti ugyanis eme régiók reneszánszát, elősegítheti egymásra találásukat, közös érdekeik megfogalmazását és érvényesítését, és ezáltal az európai integráció újabb dimenziója valósulhat meg.

Mert mi is Európa népei vagyunk, s ha a történelem mostohán is bánt velünk, ha a nagy- és kishatalmi érdekek nem is tették lehetővé önállóságunk megélését, értékes regionális identitások hordozóiként helyet kérünk magunknak Európa „asztalánál”.

Mert – Illyés Gyulával szólva – *„egy nép feje bukik le velünk, / ha gyengék leszünk a parancsra, hogy / hazát kell nekünk is teremtenünk!”*.

Ferencz Csaba
a Székely Nemzeti Tanács alelnöke

A polgári kezdeményezés indoklása

A javasolt polgári kezdeményezés tárgyával, céljaival és hátterével kapcsolatos bővebb tájékoztatás

Az Európai Uniónak számos olyan régiója, illetve közigazgatási hatáskörökkel nem rendelkező földrajzi körzete van, amelyeket nemzeti, nyelvi, kulturális sajátosságok különböztetnek meg a velük szomszédos területektől. A helyi többséget alkotó, vagy jelentős számban ott élő nemzeti közösségek, amelyek az adott tagállamban számbeli kisebbségben vannak, és az állam azokat kisebbségként kezeli, régi európai kultúrák, nyelvek őrzői, és jelentős forrásai az EU és a szélesebb Európa kulturális, nyelvi sokszínűségének. A továbbiakban ezeket a területeket nemzeti/etnikai kisebbségi régióknak, vagy még egyszerűbben nemzeti régióknak fogjuk nevezni.

Szükséges a nemzeti/etnikai kisebbségi régiók jogszabályban foglalt meghatározása, amelyhez az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikke kontextusában is támpontként szolgálhat:

1. Az Európa Tanács 1811/2007-es számú, „Régiósítás Európában” című ajánlása, amely 6. pontjában megjegyzi: *az Európa Tanács legtöbb tagállamában olyan közösségek léteznek, amelyek erős kulturális, politikai és történelmi identitással rendelkeznek, és amelyek nem csupán régiók, de népek és társadalmak, ugyanakkor szembetűnő kollektív önazonossággal rendelkeznek attól függetlenül, hogy régióként, nemzetiségként, országként határozzák meg őket, ám nem alkották meg önálló államukat. Ennek ellenére látható megkülönböztető jegyekkel rendelkeznek, amelyek politikai akaratot jeleznek az önkormányzatiság elérésére;*

2. A Keretegyezmény a Nemzeti Kisebbségek Védelméről több rendelkezése, amely a *„nemzeti kisebbséghez tartozó személyek által hagyományosan, vagy jelentős számban lakott területekről”* beszél;

3. Az Európa Tanács 1201/1993-as számú ajánlásának 11. cikke, amely kimondja: *„Azokon a területeken, ahol a nemzeti kisebbséghez tartozó személyek többséget alkotnak, ezen személyeknek joguk van ahhoz, hogy sajátos történelmi és területi helyzetüknek megfelelő és az állam belső törvényeivel összhangban álló helyi vagy autonóm közigazgatással, illetve különleges jogállással rendelkezzenek.”*;

4. A Kisebbségi és Regionális Nyelvek Európai Chartája, amely a regionális vagy kisebbségi nyelv használatának területét úgy határozza meg, mint azt a földrajzi körzetet, *„ahol ez a nyelv olyan számú személy kifejezési eszköze, amely indokolja a jelen Karta által előírt különböző védelmi és ösztönző intézkedések meghozatalát.”*;

5. Az Európa Tanács 1334/2003-as számú ajánlásának 16. cikke, amely kimondja: *„a központi kormányzatnak megértéssel kell reagálnia, amikor a kisebbségi csoportok, különösen, ha számottevőek, és régóta élnek egy adott területen, nagyobb szabadságot követelnek saját ügyeik önálló intézésében.”*;

6. Az EU-tagállamok közös alkotmányos hagyományai a Lisszaboni Szerződés 6. cikke értelmében és az Európai Bíróságnak, továbbá az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítéletei, többek között a Hauer-, a Nold-, illetve a Thimosev-ügyben hozott ítéletek – ez utóbbiban a bíróság kifejti: *„Az etnicitás azon társadalmi csoportok gondolatából származik, amelyeket közös nemzetiség, törzsi hovatartozás, vallási hit, megosztott nyelv, kulturális és hagyományos eredet és hátter jellemez”*;

7. Az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikke, amely előírja az unió kulturális és nyelvi sokféleségének tiszteletben tartását, Európa kulturális örökségének megőrzését és további gyarapítását;

8. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 167. cikke, amelynek értelmében az unió hozzájárul a tagállamok kultúrájának virágzásához, tiszteletben tartva nemzeti és regionális sokszínűségüket.

Ezek a jelenlegi meghatározások, rendelkezések, állásfoglalások egyformán alkalmazhatóak a jogalkotói hatáskörökkel felruházott, autonómiát élvező régiókra, valamint olyan területekre, amelyek közigazgatási hatáskörökkel sem rendelkeznek, de megfogalmazták azt az igényüket, hogy az államon belül autonómiával rendelkezzenek.

A fentiekből le kell vonni azt a következtetést, hogy a „nemzeti/etnikai kisebbségi régió” (v. nemzeti régió) fogalma nem a jelen polgári kezdeményezés szervezőinek az újítása, a fogalom EU-jogszabályban történő meghatározásának minden lényeges eleme adott, számos, a tagállamok által is elfogadott nemzetközi dokumentumban, amelyek tökéletes összhangban vannak az EU alapvető értékeivel és céljaival.

Az e területeken élő közösségek sajátos, történelmi gyökerű hagyományai, kultúrája, nyelve, vallása a társadalmi, területi kohézió olyan fontos eleme, amelyeket az EU kohéziós politikája nem mellőzhet. A kulturális sajátosságok kihatással vannak az adott régiók, illetve a tagállamok és az unió gazdasági életére és fejlődésére, az unió kohéziós politikája pedig meghatározó lehet eme régiók kultúrájának, ez által Európa kulturális sokszínűségének fenntarthatóságában, Európa kulturális sokszínűségét ugyanis éppen ezekben a régiókban fenyegeti a legtöbb veszély. Egyrészt a régióknak a tagállamokénál lényegesen kevesebb erőforrás áll a rendelkezésükre, amelyet a sajátos, regionális kultúráik megőrzésére fordíthatnak, de őket veszélyeztetik leginkább azok a gazdasági változásokat kísérő spontán folyamatok is, mint amilyen a munkaerő-vándorlás és az ezzel járó asszimilációs folyamatok. Ezeken túlmenően ki vannak szolgáltatva egyes tagállamokban a gazdasági diszkrimináció akár nyílt, vagy burkolt formáinak, amely az ott élő őshonos lakosság elvándorlását és a sajátos regionális identitás felszámolását célozza.

Ugyanilyen hátránnyal jár a nyelvi jogok bármilyen korlátozása, a régió saját nyelvének kiszorítása a gazdasági életből és általában a közéletből, a diszkrimináció más jogi, gyakorlati megnyilvánulása, ideértve az EU-politikákhoz és megvalósulásukat szolgáló uniós pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó egyes tagállami eljárásokat.

Ezek a folyamatok ellentétesek az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkében meghatározott alapvető értékekkel, és tevőleges jogalkotói kötelezettséget rónak az unióra, amennyiben a Szerződés 3. cikke már nem csak azt mondja ki, hogy *„az unió tiszteletben tartja saját kulturális és nyelvi sokféleségét”*, hanem ezen túlmenően azt is, hogy: *„biztosítja Európa kulturális örökségének megőrzését és további gyarapítását.”* Tehát a passzív jogalkotói magatartás, pusztán csak az unió alapvető értékeinek tiszteletben tartása önmagában elégtelen a fenti folyamatok megállítására, és az unió politikáinak az alapvető európai értékek sérelme nélküli érvényesítésére.

Az unió kulturális sokszínűségének tiszteletben tartását a kötelező jogi erőre emelkedett Alapjogi Charta 22. cikke is megerősíti: „Az unió tiszteletben tartja a kulturális, vallási és nyelvi sokféleséget.” Az Európai Unió működéséről szóló szerződés pedig 19. cikkében ugyanakkor kimondja: *„A Szerződések egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül és a Szerződések által az unióra átruházott hatáskörök keretén belül a Tanács az Európai Parlament egyetértését követően, különleges jogalkotási eljárás keretében, egyhangúlag megfelelő intézkedéseket tehet a nemen, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékosságon, koron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés leküzdésére.”*

A régiók egyenlőségéért indított polgári kezdeményezésnek hármas célja van. Egyrészt az unió kohéziós politikája fontos szerepet tölthet be a fentiekben megfogalmazottak valóra váltásában, és a régiók közti egyenlőség szavatolásának fontos eszköze lehet a nemzeti régiók tekintetében is, ha ezt egy külön jogszabály szavatolja, másrészt minimális elvárásként fogalmazható meg, hogy maga az unió kohéziós politikája ne sértse az EU általános jogelveit, céljait, Európa kulturális sokszínűségét a nemzeti régiók nem megfelelő kezelésével. Ezeken túlmenően a nemzeti/etnikai kisebbségi régiók társadalmi, területi kohéziójában rejlő addicionális gazdasági potenciál megfelelő kohéziós politika mellett felszabadítható, és gazdasági erőforrássá változtatható az adott régiók hasznán túl a tagállamok és az unió egészének javára.

Az Európai Unió Működéséről Szóló Szerződés 174. cikke kimondja: *„…átfogó, harmonikus fejlődésének előmozdítása érdekében az unió úgy alakítja és folytatja tevékenységét, hogy az a gazdasági, társadalmi és területi kohézió erősítését eredményezze. Az unió különösen a különböző régiók fejlettségi szintje közötti egyenlőtlenségek és a legkedvezőtlenebb helyzetű régiók lemaradásának csökkentésére törekszik.”*

A továbbiakban a 174. cikk kitér arra, hogy az *„…érintett régiók közül kiemelt figyelemmel kell kezelni a vidéki térségeket és az olyan súlyos és állandó természeti vagy demográfiai hátrányban lévő régiókat, mint a legészakibb, rendkívül gyéren lakott régiók, valamint a szigeti, a határon átnyúló és a hegyvidéki régiók.”*

A 174. cikk példaként hat kategóriáját sorolja fel azoknak a régióknak, amelyek az unió kitüntetett figyelmét élvezik kohéziós politikájának valóra váltásában. A megfogalmazás azonban nem kizárólagos, nyitva hagyva a lehetőséget, hogy a régióknak ez a sora egy külön jogszabályban kiegészüljön más kategóriákkal, így a nemzeti, nyelvi, kulturális sajátosságokkal rendelkező – azaz a nemzeti/etnikai kisebbségi – régiókkal. Az uniónak kiemelt figyelemmel kell kezelnie azokat a régiókat, amelyeket nemzeti, etnikai, kulturális, vallási vagy nyelvi sajátosságok jellemeznek azáltal, hogy lakosságuk jelentős arányát vagy éppen többségét egy őshonos európai kisebbség képezi, amely ott saját, történelmi gyökerű kultúrát teremtett.

(folytatás a 8. oldalon)

Izsák Balázs
Elfogadta a Székely Nemzeti Tanács Állandó Bizottsága
Makfalván,
2012. augusztus 4-én

„Akkor lehet polgári engedetlenségi akciót kezdeményezni, ha olyan veszélyhelyzet áll fenn, amely ellen már nem lehet a szokásos demokratikus és választásokon alapuló módszerekkel felvenni a harcot.” John Rawls

Jog a hazához

Interjú Izsák Balázzsal, a Székely Nemzeti Tanács elnökével

Május 7-én, hat év pereskedés után európai polgári kezdeményezés indult a nemzeti régiók gazdasági lemaradásának megszüntetéséért, 2020. május 7-ig egymillió aláírást kell összegyűjteni legalább hét uniós tagországban annak érdekében, hogy az Európai Parlament foglalkozzon a kérdéssel. Izsák Balázst, a Székely Nemzeti Tanács elnökét, a kezdeményező polgári bizottság képviselőjét kérdeztük négy hónappal az aláírásgyűjtés megkezdése után.

– Mire nyújt megoldást a nemzeti régiók polgári kezdeményezés?

– A gondolat a Székely Nemzeti Tanács ülésén született, és az a közösségi akarat hozta létre, hogy Székelyföld maradjon meg székelynek. Száz éve szembenézünk a románosítással, betelepítéssel, száz év alatt megismertük az asszimilációs politika nagyon sok fortélyát. Ha a ’89-es fordulat után arra gondoltunk, hogy ez a szándék megszűnik, vagy a régi rendszer összeomlása után demokratikussá válik az ország, akkor tévedtünk. Az egyenlő jogok szavatolásáért naponta meg kell küzdeni. Meg akarjuk őrizni Székelyföld önazonosságát? Akkor ezért minden eszközzel küzdeni kell, beleértve az uniós eszközöket is.

– Ma – szeptember 12-én – átlépték a húszezer aláírást. Hogyan értékeli ezt?

– A rendelkezésünkre álló időnknek eltelt az egyharmada. Az aláírások száma a szükségesnek az egyötvenede, vagy százalékban: 34%-a az időnek mögöttünk van, és a támogató aláírásoknak csak 2%-a van a birtokunkban. Ez nagyon rossz.

– Ez a végszó? Vagy van jövőre szóló üzenete is?

– Igen, van! A nyolc hónap is elég a több mint egymillió aláírás összegyűjtésére, de ezt csak úgy tudjuk elérni, ha ezért mindenki naponta tesz valamit. Aki nem írta alá, az aláírja. Aki aláírta, újabb aláírókat szerez, segíti, oktatja, támogatja azokat az embertársait, akik nehezebben boldogulnak az online aláírással. Nagyszerű dolog az, ha a támogató szervezetek – többek között az erdélyi magyar politikai pártok – arra készülnek, hogy egy-két-három hónap múlva kiküldik az önkénteseiket házalni. De borzasztóan rossz az, ha ez egy olyan üzenetként érkezik a lehetséges támogatókhoz, hogy három-négy hónapot mindenki tétlenül várjon otthon! Mert a partnerszervezetek vezetőinek elsősorban ösztönözniük kell minden nyilvános szereplésükkel az embereket. Rádióban, televízióban, nyomtatott újságban, interneten kérni a tagságot, a tisztségviselőket, hogy írják alá. Most! Holnap pedig másokat segítsenek!

– Ha összegyűl az egymillió aláírás, akkor sikeresnek minősül a polgári kezdeményezés. De ez azt jelenti, hogy a célt is elérték? Székelyföld székely marad?

– Egy hatéves küzdelem áll a hátunk mögött az Európai Bizottsággal. Azt a napot, amikor a Luxemburgi Bíróság kihirdette, hogy pert nyertünk a bizottsággal szemben, sikerként, győzelemként éltük meg. Közben mindannyian tudtuk, hogy ezzel csak egy ajtó nyílt előttünk egy új küzdőtér felé. Egy év meggyőző munka, küzdelem, hogy összegyűljön az egymillió aláírás, hogy ezzel ismét kapjunk egy újabb menetlevelet egy újabb porondra. A hat év pereskedés bizonyította azt, hogy tudunk harcolni. Most ez az egy év arról szól, hogy meggyőzzünk egymillió embert, hogy rászolgáltunk erre a menetlevélre, és képesek vagyunk harcolni az Európai Unióban azért, hogy támogatóink akaratát érvényesítsük. És így jutunk el a kérdés végéhez: ez az út, hogy Székelyföld székelynek megmaradjon.

Kérdezett: ***László-Pál Piroska***

A polgári bizottság tagjai

Izsák Balázs
ROMÁNIA/
SZÉKELYFÖLD
képviselő

Dabis Attila
MAGYARORSZÁG
helyettes

Boldoghy Olivér
SZLOVÁKIA/FELVIDÉK

Dudda, Roland
AUSZTRIA

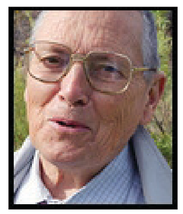

Gillet, Pierre
BELGIUM

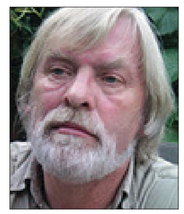

Jeursen, Franciscus Albert
HOLLANDIA

Korodi Attila
ROMÁNIA/
SZÉKELYFÖLD

Martiarena, Miren
SPANYOLORSZÁG/
BASZKFÖLD

Őry Péter
SZLOVÁKIA/FELVIDÉK

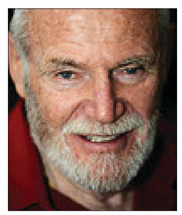

Publik Antal
SVÉDORSZÁG

Schmalcz, Andreas
NÉMETORSZÁG

Xucla, Jordi
SPANYOLORSZÁG/
KATALÓNIA

„A román fennhatóság alatt élő magyarság helyzete nem felel meg azoknak a nagy erkölcsi követelményeknek, melyeket az Egyesült Nemzetek Alapokmánya a békés együttélés rendezőelveiként megjelölt.” Márton Áron

A Nyugat-Európai Országos Magyar Szervezetek Szövetsége (NYEOMSZSZ) támogató nyilatkozata

A Nyugat-Európai Országos Magyar Szervezetek Szövetsége (NYEOMSZSZ) 2019. május 11-12-én, Budapesten tartotta meg rendes évi közgyűlését a 15 országos szervezet küldötteivel.

Az olaszországi és a spanyolországi országos tagszervezetek felvételét a Közgyűlés egyhangúan elfogadta, amivel 17-re nőtt az országos tagszervezetek száma, tehát a NYEOMSZSZ kontinentális értelemben reprezentatív szerveződés.

A beszámolók szerint a tagszervezetek rendezett keretek között fejtik ki működésüket. A Magyar Kormány mind anyagi támogatással, mind a Kőrösi Csoma Sándor Programmal hozzájárul ehhez. A Közgyűlés ezért köszönetét fejezi ki.

Dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes köszöntötte, majd tájékoztatta az egybegyűlteket a Magyar Kormány határon túli magyar kisebbségekkel kapcsolatos politikájáról, valamint Európa-politikájáról, különös tekintettel a 2019. május 26-i EU parlamenti választásokra.

NYUGAT-EURÓPAI ORSZÁGOS MAGYAR SZERVEZETEK SZÖVETSÉGE (NYEOMSZSZ)
Western European Association of Hungarian Country Organizations

Dr. Szilágyi Péter miniszteri biztos átfogó képet nyújtott a nyugati magyar szervezeti életről a magyar kormány támogatáspolitikája alapján.

Dr. Szili Katalin miniszterelnöki megbízott elnökletével ismét panelbeszélgetésre került sor a kárpát-medencei kisebbségi magyar pártok képviselőivel.

Ezek alapján a NYEOMSZSZ:

1. cselekvően elősegíti a Székely Nemzeti Tanács polgári kezdeményezésének sikeres aláírásgyűjtését
2. tagszervezetei támogatják a kárpát-medencei magyarság autonómiatörekvéseit
3. elítéli az ukrán parlament által megalkotott és a Kárpátalján élő magyarság számára jogszűkítő jogszabályokat
4. tagszervezetei elősegítik az európai parlamenti választás sikerét.

A NYEOMSZSZ közgyűlése fontosnak tartja az EU illetékes szerveivel való kapcsolattartást. E célból kéri a Magyar Kormányt, tegye lehetővé egy NYEOMSZSZ tájékoztató és szolgáltató iroda létrehozását és működtetését. Továbbra is kérjük a NYEOMSZSZ-szal egyeztetve bízzon meg egy EU parlamenti képviselőt a nyugat-európai magyarok érdekképviseletével.

A Közgyűlés határozottan tiltakozik az úzvölgyi nemzetközi haditemetőben történt kegyeletsértés ellen, egyben követeli az eredeti állapot visszaállítását.

A Közgyűlés fontosnak nyilvánította az Ausztriai Magyar Egyesületek és Szervezetek Központi Szövetsége rendezésében a „Kufstein" Tanácskozást mint szellemi-kulturális fórum továbbvitelét.

Budapest, 2019. május 12.

Az Európai Szabad Szövetség (EFA) támogató nyilatkozata

2019. március 8-án Dabis Attila, a Székely Nemzeti Tanács külügyi megbízottja részt vett és felszólalt az Európai Szabad Szövetség *(European Free Alliance – EFA)* éves közgyűlésén. A 17 európai országból származó több tucat küldött előtt Dabis mozgósító beszédet tartott a nemzeti régiókra vonatkozó európai polgári kezdeményezés kapcsán. Mindezt egy nappal azután, hogy március 7-én az Európai Unió Bírósága a Székely Nemzeti Tanács tisztségviselőinek adott igazat a kezdeményezés bejegyzését elutasító Európai Bizottság ellen indított perben.

A külügyi megbízott bemutatta, miért érdeke támogatni az önrendelkezés különböző formáiért küzdő szervezeteket tömörítő EFA-nak a kezdeményezést.

Kiemelte, elég volt abból a gyakorlatból, hogy az unió semmibe veszi a hagyományos nemzeti közösségek akaratát, és figyelmen kívül hagyja sajátos igényeit. Itt az ideje, hogy az Európai Bizottság komolyan vegye az alapító szerződésekből származó azon kötelezettségeit, melyek az EU nyelvi és kulturális sokszínűségének fenntartásához tevékenyen hozzájáruljanak. Elhangzott, hogy egy sikeres aláírásgyűjtés eredményeként létrejövő jogi keret valamennyi nemzeti régió számára felhasználható és kiaknázható volna, Flandriától Dél-Tirolon és Szilézián át Székelyföldig. Az átalakulóban lévő európai viszonyok között a hagyományos nemzeti közösségeknek is hallatniuk kell a hangjukat, és érvényesíteniük az érdekeiket az uniós szintű regionális politika viszonylatában is. Csak így képzelhető el, hogy az unió átfogó, harmonikus fejlődése oly módon valósuljon meg, hogy azzal párhuzamosan kulturális sokszínűsége is fennmaradjon.

Ezt követően Szilágyi Zsolt, az EFA tagszervezetének, az Erdélyi Magyar Néppártnak az elnöke szólalt fel a témában. Megerősítette annak fontosságát, hogy az EFA egésze szervezetileg támogassa a kezdeményezés sikerességéhez szükséges aláírások összegyűjtését. Nagy a tétje a kezdeményezés sikerének, hiszen hagyományos térségekről és a fejlődésük alapját jelentő anyagi forrásokról van szó. Egyben megköszönte azon EFA-tagpártok munkáját, melyek a Minority SafePack kezdeményezés aláírásgyűjtési kampányában is részt vettek.

A napirendi pont lezárásaként formálisan is szavaztak a delegáltak a nemzeti régiós kezdeményezéshez való viszonyulásról. Az EFA közgyűlése elsöprő többséggel, ellenszavazat nélkül szavazott támogatást a kezdeményezésnek, és vállalta, hogy a bejegyzést követően kiveszi a részét az aláírásgyűjtési akcióból.

Brüsszel, 2019. március 8.

„Isten magyarnak teremtett, s természetesen fajtestvéreimnek sorsa és sorsának alakulása iránt nem lehetek közömbös." Márton Áron

Az Európai Bizottság határozata

Európai Bizottság
Brüsszel, 2019.04.30
C(2019) 3304, végleges

A BIZOTTSÁG 2019.04.30-i DÖNTÉSE
a „Kohéziós politika a régiók egyenlőségéért és a regionális kultúrák fenntarthatóságáért" című javasolt polgári kezdeményezésről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG
Tekintettel az Európai Unió Működéséről szóló szerződésre,
Tekintettel az Európa Parlament és a Tanács 211/2011 számú, a polgári kezdeményezésről szóló rendeletére,
Mivelhogy

1) A „Kohéziós politika a régiók egyenlőségéért és a regionális kultúrák fenntarthatóságáért" című javasolt polgári kezdeményezés a következőkre vonatkozik: „Az Unió kohéziós politikája kezelje kiemelt figyelemmel azokat a régiókat, amelyeket nemzeti, etnikai, kulturális, vallási, nyelvi sajátosságok különböztetnek meg az őket körülvevő régióktól".

2) A javasolt polgári kezdeményezés célja: „A fentiekben jelzett régiók, köztük a közigazgatási határkörökkel nem rendelkező földrajzi körzetek lemaradását úgy kell megelőzni, a gazdasági, társadalmi és területi kohézió feltételeit fenntartani, hogy közben sajátosságaik ne változzanak meg. Ehhez biztosítani kell számukra a hozzáférés esélyegyenlőségét a strukturális alapokhoz, minden más EU alaphoz, forráshoz, programhoz, meg kell teremteni a garanciákat sajátosságaik fenntartásához, a megfelelő gazdasági fejlődéshez, hogy az Unió átfogó, harmonikus fejlődése fenntartható legyen, és kulturális sokszínűsége is fennmaradjon".

3) Az Európai Unióról Szóló Szerződés megerősíti az uniós állampolgárságot és az Unió demokratikus működését az által, hogy minden állampolgárnak biztosítja többek között az Unió demokratikus közéletében való részvétel jogát, a polgári kezdeményezés révén.

4) E célból az állampolgároktól elvárt procedúrák és feltételek világosak, egyszerűek, felhasználóbarátok kell legyenek, valamint a polgári kezdeményezés természetével arányosak, hogy ezáltal elő lehessen segíteni az állampolgárok részvételét, és hogy az Unió hozzáférhetőbbé válhasson.

5) A Szerződések alkalmazását célzó uniós jogszabályok fogadhatók el, amelyek meghatározzák a Strukturális Alapok feladatait, elsődleges célkitűzéseit és megszervezését, amely az alapoknak az Európai Unió Működéséről Szóló Szerződés (EUMSZ) 177. cikkével összhangban való csoportosítását is magába foglalhatja.

6) A javasolt polgári kezdeményezés, amennyiben a Bizottságnak a strukturális alapok feladatait, elsődleges céljait és szervezését meghatározó jogszabályokra vonatkozó javaslataira vonatkozik, és amennyiben a finanszírozandó intézkedések az Unió gazdasági, társadalmi és területi kohéziójának megerősítéséhez vezetnek, nem esik nyilvánvalóan a Bizottság azon hatáskörén kívül, hogy a Szerződés 4.(2)(b) cikkével összhangban a Szerződések végrehajtása céljából uniós jogszabályra irányuló javaslatokat terjesszen elő.

7) Továbbá a polgári bizottság a Rendelet 3(2) cikkével összhangban alakult meg, és az összekötő személyek is annak megfelelően voltak kijelölve, és a javasolt polgári kezdeményezés nem nyilvánvalóan visszaélésszerű, komolytalan, vagy zaklató célú, illetve nem áll nyilvánvaló ellentétben az Unióval az EUSZ 2. cikkében megfogalmazott értékeivel.

8) A „Kohéziós politika a régiók egyenlőségéért és a regionális kultúrák fenntarthatóságáért" című javasolt polgári kezdeményezést tehát be kell jegyezni.

MEGHOZTA A KÖVETKEZŐ DÖNTÉST

1. Cikk

1. A „Kohéziós politika a régiók egyenlőségéért és a regionális kultúrák fenntarthatóságáért" című javasolt polgári kezdeményezést ezennel bejegyezzük.
2. A javasolt polgári kezdeményezést támogató nyilatkozatok annak megértésére alapozva gyűjthetők, hogy ezek a Bizottságnak a strukturális alapok feladataira, elsődleges céljaira és megszervezésére vonatkozó jogi fellépésére vonatkoznak, és azzal a feltétellel, hogy a finanszírozandó intézkedések az Unió gazdasági, társadalmi és területi kohéziójának megerősítéséhez vezessenek.

2. Cikk

Jelen Döntés 2019. május 7-én lép érvénybe

3. Cikk

Jelen Döntés a „Kohéziós politika a régiók egyenlőségéért és a regionális kultúrák fenntarthatóságáért" című javasolt polgári kezdeményezés szervezőinek (a polgári bizottság tagjainak) szól, akiket Izsák Balázs és Dabis Attila urak képviselnek, mint összekötő személyek.

Brüsszel, 2019.04.30
A Bizottság részére
Frans TIMMERMANS
Alelnök

Megmozgatjuk Európát a nemzeti régiókért!

Örömmel és megelégedéssel tudatjuk, hogy az Európai Bizottság nyilvántartásba vette a Székely Nemzeti Tanács és külföldi szövetségesei által kezdeményezett, Kohéziós politika a régiók egyenlőségéért és a regionális kultúrák fenntarthatóságáért elnevezésű polgári kezdeményezést. A Bizottságnak a luxemburgi uniós bíróság ítélete nyomán meghozott határozata május 7-én emelkedik jogerőre. Ettől kezdve gyűjtheti tehát a Székely Nemzeti Tanács és szövetségesei az aláírásokat annak érdekében, hogy uniós szintű jogszabály szülessen azon régiók kiemelt támogatásáról, amelyeket nemzeti, etnikai, kulturális, vallási, nyelvi sajátosságok különböztetnek meg az őket körülvevő régióktól. A kezdeményezés alapján e földrajzi körzetekben meg kell szüntetni a lemaradást, és meg kell teremteni a gazdasági, társadalmi és területi kohézió feltételeit. A Székely Nemzeti Tanács szerint ez a kulcsa annak, hogy még azok a régiók is megőrizhessék nemzeti-kulturális sajátosságaikat, melyek – mint a Székelyföld – jelenleg nem rendelkeznek közigazgatási hatáskörökkel. Ehhez megfelelő hozzáférést kell biztosítani a számukra az EU Strukturális Alapjaihoz, valamint minden olyan uniós forráshoz és támogatási programhoz, mely garantálni tudja a regionális nemzeti kultúrák fennmaradását.

A Bizottság a Székely Nemzeti Tanács és szövetségesei céljának megfelelően jegyezte be a kezdeményezést. A hatéves pereskedés eredményeként meghozott határozatában ugyanis kimondta, hogy az összeurópai aláírásgyűjtés célja olyan, az EU Strukturális Alapjai feladatait, célkitűzéseit és megszervezését meghatározó jogszabály kezdeményezése lehet, mely alapján az unió gazdasági, társadalmi és területi kohézióját erősítő programok írhatók ki.

A Székely Nemzeti Tanács 2008-ban határozott úgy, hogy élni fog az európai polgári kezdeményezés eszközével, és olyan jogszabály kidolgozását tűzi ki célul, amely közelebb visz Székelyföld autonómiájához. Az Európai Bizottság ezt mostanáig akadályozta, ám az uniós Bíróság közelmúltbeli döntése nyomán most végre zöld utat adott a kezdeményezésnek. Május 7-től tehát újabb nemes feladat előtt állunk: egy év alatt legalább egymillió támogató aláírást kell összegyűjtenünk az Európai Unió tagállamainak polgáraitól. Ebben számítunk az egész magyarság, belföldi és külföldi szövetségeseink, és az autonómiaküzdelemben mellettünk álló szervezetek és országok, valamint az érintett nemzeti régiók támogatására.

Izsák Balázs
a Székely Nemzeti Tanács elnöke

Marosvásárhely, 2019. május 1.

„...a polgári engedetlenséghez való folyamodás puszta ténye éppen arról vall, hogy a jogállamiság intézményrendszere az adott helyzetben csődöt mondott..." Varga Csaba, jogászprofesszor

Nemzeti régió

A nemzeti régió (angolul: national region) térség, amelynek alapvető jellegzetessége, hogy lakosságának meghatározó többsége sajátos nyelvi és kulturális identitással rendelkezik, és e sajátossága politikai értelemben is megjelenik. A nemzeti régiók területi-közigazgatási elismertségre is szert tehetnek, ebben az esetben területi autonómiával rendelkeznek, illetve különleges jogállást élveznek. Minthogy e régiók lakossága identitásának a sajátos kultúra és nyelv mellett része – történelmi egységként – maga a terület is, e területileg meghatározott társadalmak autonomista/regionalista mozgalmak révén politikailag is mobilizálódnak, illetve mobilizálhatóak.

Nemzeti régió, nemzeti kisebbség, állam nélküli nemzetek

A „nemzeti régió" tulajdonképpen egy gyűjtőfogalom: nem csupán azokra a – saját közigazgatási kerettel rendelkező, vagy anélküli – régiókra vonatkoztatható, amelyeknek jellegét valamely nemzeti kisebbség nyelvi, etnikai vagy vallási sajátosságai határozzák meg, hanem azokra is, amelyeket fejlett, de anyaország nélküli kultúrák tesznek egyedivé. Vagyis: a „nemzeti régiók" kifejezés az angolszász szóhasználat sub-state nation fogalmának feleltethető meg leginkább, de kapcsolható az állam nélküli nemzetek fogalmához is (lásd stateless nations).

Nemzeti régió és uniós jog

Az uniós jogot magát tekintve inkább csak elvi jellegű rendelkezések hozhatók fel a nemzeti régiók fogalmának megalapozottságához. Az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikke szerint „az Unió tiszteletben tartja saját kulturális és nyelvi sokféleségét", továbbá „biztosítja Európa kulturális örökségének megőrzését és további gyarapítását". Jelentős továbbá az Európai Unió működéséről szóló szerződés 167. cikke is. Az (1.) bekezdés szerint: „Az Unió hozzájárul a tagállamok kultúrájának virágzásához, tiszteletben tartva nemzeti és regionális sokszínűségüket, ugyanakkor előtérbe helyezve a közös kulturális örökséget." A (4.) bekezdés pedig kimondja: „Az Unió a szerződések egyéb rendelkezései alá tartozó tevékenysége során, különösen kultúrái sokszínűségének tiszteletben tartása és támogatása érdekében, figyelembe veszi a kulturális szempontokat."

A másodlagos uniós jogból kiemelkedik az Európai Parlament és a Tanács 1059/2003/EK rendelete, melynek a 105/2007/EK rendelettel módosított változata kimondja, hogy a regionális fejlődést nyomon követő területi-statisztikai rendszer (NUTS) egységei között „a nem közigazgatási egységeknek tükrözniük kell a gazdasági, társadalmi, történelmi, kulturális, földrajzi vagy környezeti körülményeket" is (10. pont).

A nemzeti régió fogalma a „régiók Európája" jövőképhez is kapcsolódik, melyet először Denis de Rougemont fogalmazott meg egy 1962-es interjújában. A hetvenes évektől kezdődően a régió mint az európai térszerkezet alapvető (az európai civilizáció karakterét is meghatározó) egysége került az előtérbe, és ez – bizonyos mértékben – az uniós jogra is rányomta a bélyegét, anélkül azonban, hogy az európai államok szuverenitását valamilyen mértékben korlátozná.

Összegezve: az EU joga tehát elvi szinten elfogadja – az európai értékekkel összeegyeztethetőnek tartja – a nemzeti régiók létrejöttét és beilleszkedését az Unió regionális fejlesztési rendszerébe, azonban gyakorlati politikai szinten nem támogatja azokat.

Bakk Miklós

Nemzeti, kulturális sajátosságokkal rendelkező régiók Európában

Régiók, országok, közösségek

Székelyföld örök és oszthatatlan!

A EU kohéziós politikájának kudarca a Közép-romániai fejlesztési régióban

A román statisztikai adatokból egyértelműen kiderül, hogy a többségében székelyek által lakott Hargita és Kovászna megye gazdasága Románia EU-csatlakozását követően – tehát abban az időszakban, amikor az uniós kohéziós politika célkitűzései már érvényesülhettek volna – gyakorlatilag stagnált. Míg a román többségű megyékben az egy főre eső GDP a leírt ötéves időszakban 10-19 százalékkal nőtt, addig Hargita csupán 4,6 százalékkal, Kovászna pedig csak 1,7 százalékkal tudott elmozdulni a bázisról:

1. táblázat: Az egy főre eső GDP növekedésének mértéke a Közép-romániai Fejlesztési Régió megyéiben 2008-2013.

Megye	*2008 (Euró)*	*2013 (Euró)*	*Növekmény*
Fehér	6318	7111	12,5 %
Brassó	7285	8681	19,2 %
Kovászna	4923	5009	1,70 %
Hargita	5013	5243	4,60 %
Maros	5269	5953	12,9 %
Szeben	7225	8011	10,9 %

Forrás: FB 4. számú melléklet adatai, Kovászna megye tanácsának a T-529/13 sz. perhez benyújtott felperesi beavatkozó beadványából.

A táblázatban foglalt GDP/fő adatokból – a nominális értékek figyelembevételével – az is kimutatható, milyen drámai módon nőtt Kovászna megye gazdasági lemaradása a környező román többségű megyékkel szemben: a vizsgált időszak kezdetén regisztrált 68-78 százalékos arány 2013-ra minden esetben romlott, és 58-70 százalékos szélső értékek közé esett vissza:

Összevetett megyék	*Lemaradás arányszáma (GDP/fő adatok aránya)*	
	2008	*2013*
Kovászna/Fehér	78%	70%
Kovászna/Brassó	68%	58%
Kovászna/Szeben	68%	63%

A magyar nemzeti önazonosságú székely közösség Románia közepén él, hozzávetőlegesen tizenháromezer ötszáz négyzet-kilométernyi kiterjedésű Székelyföldön. Kisebbségi sorban is megőrizte többségét a szülőföldjén: a népesség 75%-a székelymagyar, ezért nincs is a székelységnek kisebbségtudata. Szülőföldje sajátos népi kultúrájának jegyeit őrzi, természetes, hogy ez a közösség ezt a földet tekinti hazájának.

A történelem során, amikor egész Erdély még magyar közigazgatás alatt állt, a székelyek önigazgatással rendelkeztek. Ezt az önigazgatást még a kommunista hatalom sem vonta kétségbe, hét évvel a második világháború után ezen a területen jött létre a Magyar Autonóm Tartomány. Románia 1952-ben elfogadott alkotmánya rögzítette: az erdélyi magyaroknak joguk van a területi autonómiához, azon a területen, ahol többséget alkotnak, azaz Székelyföldön.

1960-ban a nemzetiségi arányok megváltoztatásának szándékával a bukaresti vezetés átalakítja a Magyar Autonóm Tartományt. Brassóhoz csatolja Kézdivásárhelyt és Sepsiszentgyörgyöt, és a román többségű Ludast és Dicsőszentmártont csatolják a tartományhoz, amelynek neve is megváltozik. 1962-től megszűnéséig Maros Magyar Autonóm Tartomány.

Erdély nemzetiségi összetételét tekintve a magyar népesség 90 és 100% között éppen Székelyföldön volt. Azon a Székelyföldön, amelyet három megyébe osztott fel az a közigazgatási átszervezés 1968-ból, amelynek célja éppen a Magyar Autonóm Tartomány végleges felszámolása volt.

Sajnos a rendszerváltás után folytatódott a Székelyföldet sújtó hátrányos megkülönböztetés politikája. Az uniós csatlakozás előtt létrehozzák a statisztikai régiókat (fejlesztési régiókat), és Székelyföld három román többségű megyével kerül a Közép-romániai fejlesztési régióba. Már a kommunizmus idején bevett gyakorlat volt, hogy a hátrányos megkülönböztetést makrogazdasági eszközökkel érvényesítsék, a befektetések tervszerű irányítása ipar és munkahely nélkül hagyta Székelyföldet, illetve néhány olyan ipari központot hoztak létre, ahová román nemzetiségű népességet telepítettek. A székelyek munkahelyeket keresve elvándoroltak, miközben az erőltetett asszimilációs célokat követő betelepítés is elindult.

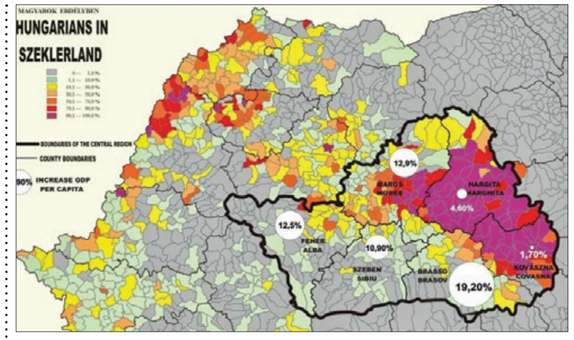

Székelyföld a Közép-romániai fejlesztési rágióban

Ez a helyzet nem változott az uniós csatlakozással. Az Európai Bizottság 2015-ben egy gazdasági elemzést végzett a NUTS II régiókra (fejlesztési régiókra) vonatkozóan. A Közép-romániai fejlesztési régió – amely Székelyföldet is magába foglalja – azok közé tartozik, amelyekben az egy főre eső nemzeti össztermék meghaladta az európai átlagot. Az Európai Bizottság szakembereit ezen a ponton túl nem érdekli ezen térségeknek a gazdasági helyzete, hiszen Romániában csak két ilyen régió van és Bukarest, azaz brüsszeli szempontból itt minden rendben van.

Vizsgáljuk meg az egy főre eső nemzeti össztermék alakulását a Közép fejlesztési régiókban megyékre leosztva. 2013-ban, amikor a nemzeti régiókra vonatkozó polgári kezdeményezésünket az Európai Bizottság elé terjesztettük, akkor Románia hat éve az unió tagja volt. Ez idő alatt a román többségű Brassó megyében a fejlődés 20%-os volt, míg a vele szomszédos, többségében székelyek által lakott Kovászna megyében 1,7%. Vagyis egyértelmű, hogy az unió kohéziós politikája a Közép-romániai fejlesztési régióban kudarcot vallott. Fogalmazhatnánk úgy is, hogy a visszájára fordult. Az uniós források nem azt a célt szolgálták, hogy a gazdasági fejlődésben meglévő szintkülönbségek csökkenjenek, hanem ellenkezőleg. Az olló a fejlett román és a szegény magyar régiók között még szélesebbre nyílt.

Az alábbi grafikon továbbá a megyénkénti egy főre eső nemzeti összetermék dinamikáját szemlélteti 1997-től. (dollárban, a kisebb grafikon a dollár/euro árfolyam ingadozását mutatja), 1997-ben ez a hat megye egy szinten állt. A látványos szétválás 2007 után következett be.

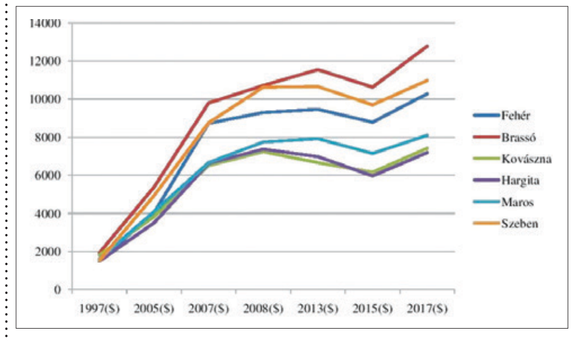

Izsák Balázs

„Szinte biztos sikert arat az olyan erőszakmentesen végigvitt polgári engedetlenségi akció, amelyhez sokan csatlakoznak."
Gene Sharp

A polgári kezdeményezés indoklása

(folytatás a 2. oldalról)

Szigorúan meg kell tiltani eme régiók hátrányos megkülönböztetését, beleértve a diszkrimináció burkolt formáit is. Biztosítani kell számukra a hozzáférés esélyegyenlőségét az unió strukturális alapjaihoz, minden más EU-alaphoz, -forráshoz, -programhoz. Semmiképpen nem fordítható az unió kohéziós politikája nemzeti, nyelvi, kulturális jellegzetességeik felszámolására, vagy gyengítésére, semmiképpen nem tehetők az unió gazdasági eszközei és céljai kisebbségellenes politikák akár közvetett eszközeivé. Így például az unió politikái és pénzeszközei nem használhatóak az adott régiók nemzetiségi összetételének, regionális identitásának, kulturális arculatának megváltoztatására, olyan foglalkoztatás-politikák támogatására, amely más kultúrájú és nyelvű munkaerő betelepedését mozdítaná elő. Az ilyen gyakorlat ellentétes a tagállamok nemzetközi kötelezettségvállalásával, közös alkotmányos örökségével is.

Ennek megfelelően a NUTS régiók kialakításánál tekintettel kell lenni a nyelvi, nemzetiségi, kulturális határokra, a régióban többséget alkotó, vagy jelentős arányban élő őshonos nemzeti közösségek akaratára, amely a NUTS régiók kijelölését megelőző népszavazáson nyilvánítható ki.

A statisztikai célú területi egységekre vonatkozó 1059/2003/EK számú rendelet előírása is kimondja, hogy a NUTS területi egységek kialakításánál figyelembe kell venni a társadalmi-gazdasági, történelmi, kulturális körülményeket is. Szükségesnek tartjuk, hogy ezt az előírást a nemzeti régiók védelmében hozott jogszabály egyértelműen és határozottan megfogalmazza, a tagállamok vállalt kötelezettségeivel és az unió alapvető értékeivel, valamint az unió kohéziós politikájának céljaival összhangban.

Az unióban több olyan nemzeti régió van, amely széleskörű jogalkotói hatáskörrel rendelkezik. Ezek önállóságuk révén képesek sajátosságaikat gazdasági erőforrássá tenni. Sem az unió kohéziós politikája, sem a tagállamok gazdaságpolitikája nem működhet a „fűnyíró elv" alapján. Ha egy nemzeti régió képes az önszerveződés képességének, a saját kultúrába gyökerező munkaerkölcsnek, a regionális hagyományoknak köszönhetően magasabb életszínvonalat kialakítani, akkor azt a regionális kultúra részeként kell kezelni, semmiképpen nem szabad sem korlátozó intézkedéseket hozni, vagy többletadókat kiróni rájuk. Ez aláásná az uniónak azt az addicionális növekedési potenciálját, amelyeknek épp ezek a régiók a forrásai. Tekintettel kell lenni arra, hogy számos ilyen, EU-tagállamban létező, széleskörű önigazgatási joggal felruházott régió fejlődési eredménye mutatja, hogy az államon belüli autonómia az adott népcsoport fejlődésén túl, gazdasági, kulturális többletet nyújtott az adott tagállamnak és az EU egészének is. A nemzeti/etnikai régiók általános, Európai Uniós meghatározása és jogi, intézményi kerete olyan addicionális előnyt kínál az EU egésze számára, mely más módon ma nem biztosított.

A nemzeti régiók többségi közösségei a népek. Következésképp a nemzeti régiók népek hazái, akárcsak Európa országai, és ennek megfelelően kell kezelni őket. Semmiképpen nem kezelhetők gyarmatként, kizsákmányolásuk bármilyen, akár rejtett formája is ellentétes az Egyesült Nemzetek alapvető értékeivel, így az Európai Unió értékeivel és céljaival is.

Emlékeztetünk arra, hogy az Egyesült Nemzetek népei, az ENSZ alapokmányában hitet tesznek a nagy és kis nemzetek egyenjogúsága mellett, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya pedig kimondja: *„Céljai elérése érdekében minden nép – a kölcsönös előnyök elvén alapuló nemzetközi gazdasági együttműködésből és a nemzetközi jogból eredő kötelezettségeinek tiszteletben tartásával – szabadon rendelkezik természeti kincseivel és erőforrásaival. Semmilyen körülmények között sem foszthető meg valamely nép a létfenntartásához szükséges eszközeitől."* Az emberi jogok egyetemességéből következik, hogy ez a jog a kisebbségekhez tartozó személyekre is kiterjed, függetlenül attól, hogy a közösségeket, amelyhez tartoznak régióként, nemzetiségként, vagy országként határozzák meg.

Számos olyan nemzeti régió van, amelynek nyelve nem tartozik az unió hivatalos nyelvei közé. Az ilyen nyelvek (katalán, baszk, korzikai, breton, walesi, skót. fríz stb.) régi, hagyományos európai kultúrák hordozói, semmiképpen sem kezelhetők másodrendű nyelvekként. Hozzátartoznak Európa kulturális sokszínűségéhez, hátrányos megkülönböztetésük nem megengedett. Ennek jegyében egyes nyelvek a Szerződés hivatalos nyelvévé is válhatnak, az EUSZ 55. cikke értelmében: *„E szerződés a tagállamok által meghatározott bármely további olyan nyelvre lefordítható, amely egy adott tagállam területének egészén vagy egy részén a tagállam alkotmányos rendjének megfelelően hivatalos nyelv."*

Az európai gazdasági életben, az Európai Unió intézményeiben ugyanaz a jogállás illeti meg őket, mint a tagállamok hivatalos nyelveit.

A kisebbségek védelméről és a megkülönböztetés elleni politikákról a bővítés utáni Európában című EP-állásfoglalás a 44. cikkében kimondja: az Európai Parlament *„úgy ítéli meg, hogy különös figyelmet kell fordítani a nyelvi kisebbségekhez tartozó emberek csoportjaira, és felszólítja a Bizottságot, valamint a tagállamokat arra, hogy őket a Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Chartájában, a Nemzeti Kisebbségek Védelmét Szolgáló Európai Keretegyezményben és a fent említett hágai és lundi ajánlásokban lefektetett elvekkel összhangban kezelje."*

Ugyanez az állásfoglalás 45. cikkében úgy ítéli meg, *„hogy a hagyományos nemzeti kisebbségek problémái kezelésének a szubszidiaritás és az önkormányzatiság elvein alapuló döntéshozatalban történő hatékony részvétel az egyik leghatékonyabb módja, az unión belüli legjobb gyakorlatot követve"*. A 46. cikk ugyanakkor kiemeli, hogy a *„hagyományos nemzeti kisebbségi közösségeknek olyan különleges szükségleteik vannak, amelyek eltérnek az egyéb nemzetiségi csoportokétól, illetve, hogy magának az uniónak megfelelőbb módon kell ezeket a szükségleteket figyelembe vennie."*

Mi, a régiók egyenlőségéért indított polgári kezdeményezés szervezői és támogatói messzemenően egyetértünk az Európai Parlamentnek ezzel az állásfoglalásával, és csatlakozunk a Bizottsághoz és a tagállamokhoz címzett felszólításhoz, igényeljük, hogy a Bizottság által megalkotandó jogszabály tegyen eleget az állásfoglalásba rögzített igényeknek. Üdvözöljük az ez irányba mutató szerény lépéseket, ideértve az EU AJÜ által közzétett *Migránsok, kisebbségek, oktatás* című dokumentumot, mely külön fejezetet szentel az őshonos és „bennszülött" nemzeti kisebbségeknek (*The Educational Situation of National Autohtonous and Indigenous Minorities*).

Úgy véljük, hogy a régiók egyenlősége és a regionális kultúrák fenntarthatósága érdekében Európa nemzeti régióinak gazdasági lemaradását úgy kell megelőzni, a gazdasági, társadalmi és területi kohézió feltételeit fenntartani, hogy közben sajátosságaik ne változzanak meg. Ehhez biztosítani kell számukra a hozzáférés esélyegyenlőségét a strukturális és más EU- alapokhoz, -forrásokhoz, -programokhoz, meg kell teremteni a garanciákat sajátosságaik fenntartásához, a megfelelő gazdasági fejlődéshez, hogy az unió átfogó, harmonikus fejlődése fenntartható legyen, és kulturális sokszínűsége is fennmaradjon.

Ezek a garanciák a fent idézett állásfoglalással és az érintett közösségek akaratával összhangban a regionális önkormányzás többlethatáskörrel felruházott intézményei lehetnek, amelyeknek elegendő hatáskörrel kell rendelkezniük, hogy a régió nemzeti, nyelvi, kulturális sajátosságai, regionális identitása fenntartható legyen.

A jogszabálynak ki kell mondania azt is, hogy a tagállamoknak maradéktalanul teljesíteniük kell a kisebbségekkel kapcsolatos nemzetközi kötelezettségvállalásaikat, ezek megsértése, nem teljesítése az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkében felsorolt értékek megsértésének minősülnek és a 7. cikkben meghatározott eljárást vonják maguk után.

A megalkotandó jogszabálynak túl azon, hogy meg kell határoznia a nemzeti régiók fogalmát, a függelékben tételesen meg is kell neveznie azokat, figyelembe véve a felsorolt nemzetközi dokumentumokban foglalt kritériumokat és az érintett közösségek akaratát.

A jogszabálynak tartalmi szempontból az Európa Tanács 1201/1993-as, 1334/2003-as és az 1811/2007-es számú ajánlásaiban, a Helyi Autonómia Európai Chartájában, a Regionális Autonómia Európai Chartájában, a Kisebbségi és Regionális Nyelvek Európai Chartájában, a Nemzeti Kisebbségek Védelméről szóló keretegyezményben, az Európa Parlament uniós állampolgárságra vonatkozó, 1991. november 21-én elfogadott határozatában, az Európai Parlament 2005/2008(INI) számú, *A kisebbségek védelméről és a megkülönböztetés elleni politikákról a bővítés utáni Európában* című állásfoglalásában meghatározott értékekre kell épülnie, és ezek céljait kell követnie. Ezzel egy időben EU- és nemzetközi standardként kell kezelnie mindazoknak az egyéni és kollektív jogoknak az elismerését, amelyeket az Európai Unió tagállamai eddig általánosan elfogadtak, a közös alkotmányos örökséget, mégpedig abban az értelemben, ahogyan azt az Európai Bíróságnak a Hauer-ügyben hozott ítélete meghatározta.

„A polgári hatóságokkal szembeni engedetlenséget, amennyiben a hatóságok követelései ellenkeznek a helyes lelkiismerettel, az Isten szolgálata és a politikai közösség szolgálata közötti megkülönböztetés igazolja."
Magyar Katolikus Lexikon

A polgári kezdeményezés rövid története

A Székely Nemzeti Tanács **2008. február 23**-i ülésén elhatározta, hogy „kezdeményez egy uniós szintű szabályozást az Európai Unióban élő, szülőföldjükön őshonos, számbeli kisebbségben élő népek és népcsoportok jogaira vonatkozóan." Ennek a határozatnak, ennek a gondolatnak az alapja: Székelyföld joga, hogy az Európai Unió önálló fejlesztési régiójaként ismerjék el.

A Székely Nemzeti Tanács Állandó Bizottsága **2012. augusztus** 4-én elfogadta **A régiók egyenlőségéért és a regionális kultúrák fenntarthatóságáért** című polgári kezdeményezés részletes indoklását, és a polgári bizottságba jelölte a Székely Nemzeti Tanács elnökét, és meghatalmazta a bizottság egészének megszervezésével.

Aláírásgyűjtés Sepsiszentgyörgyön

2013. április 30. és május 3-a között megalakult a kezdeményezés polgári bizottsága.

A bejegyzésre **2013. június 18**-án került sor, és július 25-én kézhez vettük az Európai Bizottság elutasító határozatát. A kedvezőtlen döntést azzal a téves indoklással támasztották alá, hogy a kezdeményezés „nyilvánvalóan kívül esik a Bizottság azon hatáskörén, hogy a szerződések végrehajtásához uniós jogi aktusra irányuló javaslatot nyújtson be."

2013. szeptember 26-án a szervezők megfellebbezik az elutasító határozatot az Európai Unió Törvényszékén. Ezen a napon kezdődött az a hatéves jogi küzdelem, amely 2019. március 7-én zárult le. Van egy hatszáz oldalas peranyag, benne a perbe beavatkozó Magyarország érvei a mi oldalunkon, Románia és Szlovákia érvei a Bizottság oldalán. Fontos része a peranyagnak Kovászna megye (Románia), Debrőd önkormányzata (Szlovákia) és a Breton Kulturális Intézet, (Franciaország), és a Baszk Nemzeti Párt, Euzko Alderi Jeltzalea – Partido Nacionalista Vasco (EAJ-PNV, Spanyolország) érvei szintén a mi oldalunkon. A törvényszék az összes nem tagállami beavatkozó kérelmét elutasította.

2016. május 10-én meghozott ítéletében a törvényszék a keresetet elutasította, azaz a Bizottságnak adott igazat.

2016. július 28-án a Törvényszék ítéletével szemben a szervezők fellebbezést nyújtottak be az Európai Unió Bíróságához. A szóbeli és írásbeli meghallgatás után a bíróság főtanácsnoka, Paolo Mengozzi **2018. október 4**-én közzétette véleményezését, amelyben a Törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezését és az elutasító bizottsági határozat megsemmisítését javasolja.

2019. március 7. A Bíróság ítéletet hirdet, amelyben a szervezőknek ad igazat, és Paolo Mengozzi főtanácsnok indítványának megfelelően ítélkezik.

2019. április 30. Az Európai Bizottság nyilvántartásba veszi változatlan tartalommal a polgári kezdeményezést.

2019. május 7. Az Európai Bizottság április 30-i határozata jogerőre emelkedik. Ettől a naptól egy év áll a szervezők rendelkezésére, hogy egymillió aláírást összegyűjtsenek az Európai Unió legkevesebb hét tagállamából tisztelettben tartva az 1-es számú mellékletben megadott küszöbértékeket.

2019. június 7. Elindult az online aláírásgyűjtés az Európai Bizottság által a szervezők rendelkezésére bocsátott internetes felületen ezen a címen:
https://eci.ec.europa.eu/010/public/#/initiative

Csíki András

Úzvölgyi katonadal

„De se lőszer nem volt, se semmi egyéb. Az aknavetőkhöz is csak ködgránát maradt, mindent ellőtünk már. Egy (...) tartalékos zászlós, Erőss Dénes tanító volt a parancsnokunk. Azt mondta: »Székelyek ne hagyjátok!« De nem nem volt mivel lőni. A ködgránátokat is az oroszok közé lőttük." Keresztes Andor, a 32/1. erődszázad (1944)

Fekete-piros, fekete-piros az ég,
rongyos a zubbony, a szív hasad szét.
Fekete-piros, fekete-piros muszáj,
csorba szuronyt döf a sáros halál.
Fekete-piros, fekete-piros mező,
vérpatak hátán a könnyes eső.

Fekete-piros, fekete-piros a hegy,
rabsorsnál itt hullni sokkalta szebb.
Fekete-piros, fekete-piros a sánc,
sírunkra perdül a győzelmi tánc.
Fekete-piros, fekete-piros a köd,
árulók, tolvajok ideje jött.

Fekete-piros, fekete-piros torony,
őrködik lelkünk a vég-ormokon.
Fekete-piros, fekete-piros a csend,
csontunk is székely porrá leend.
Fekete-piros, fekete-piros Igék,
unokák vigyétek holtak hitét!

Székely blúz

Székely ember nem énekel blúzt?

Székelyföldön vagy te otthon, megszólnak: nem neked való!
Mérgezik, tépik gyökered,
jön a sok Dácsia-faló.

Felejtsd a szülői házat, nincs hozzá jussod igazán?
Románul tanul már a tél
a Bekecsen, a Hargitán.

Szekusok ölelnek testvér, vérdíjjal lesznek gazdagok,
s a bu-bukuresti posztok:
értük egy banit sem adok.

Székely ember! Dacolj csak s mint a csíki fagy kemény legyél!
Olt s Maros tükrözi arcod,
a Küküllő neked mesél.

Tiéd a csillagösvény Gyergyó és a Gyimesek felett,
kincse, könnye Sóvidéknek,
hűség a hitszegés helyett.

Szabadságod, székely népem, mint a Nap s a Hold felragyog:
Nyárád-völgyben, Nyikómentén,
Kászonban is van holnapod!

(Székelyföldön te vagy otthon, nu există – de viccesek.
Vlach, balkán komédiások!
Majd velünk kell nevessetek.)

„A Székely Nemzeti Tanács a polgári engedetlenséget a küzdelem végső eszközének tekinti, amennyiben a képviseleti demokrácia hagyományos lehetőségei kimerültek, és Székelyföld területi integritása ezekkel már nem védhető meg."
A Székely Nemzeti Tanács határozata 2011. november. 19.

A Székely Nemzeti Tanács kronológiája

(folytatás az előző lapszámunkból)

2009. augusztus 20. A Székely Nemzeti Tanács elnöke közleményben tiltakozik az RMDSZ elnökének azon vádja ellen, hogy a SZNT a Székelyföldi Önkormányzati Nagygyűlést kampánycéllal hívja össze.

2009. szeptember 2. Izsák Balázs, a Székely Nemzeti Tanács elnöke arra kéri Tőkés Lászlót és közvetítésével az RMDSZ-t, hogy nyilvánítsák a két önkormányzati nagygyűlést egymást kiegészítő rendezvénynek, és vegyenek részt egymás gyűlésein.

2009. szeptember 3. A Sepsiszéki Székely Tanács küldöttei bemutatták a leendő Székelyföldi Autonóm Tartomány első közigazgatási térképének nyomtatott változatát.

2009. szeptember 4. Csíkszeredában az RMDSZ és az EMNT közös szervezésében Székelyföldi Önkormányzati Nagygyűlést rendeztek, amin a MPP polgármesterei és önkormányzati képviselői is részt vettek.

2009. szeptember 5. Székelyudvarhelyen, a Székely Nemzeti Tanács által szervezett Székelyföldi Önkormányzati Nagygyűlésen több fontos határozatot is elfogadtak.

2009. szeptember 11. A Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fóruma (KMKF) Budapesten tartott éves plenáris ülése zárónyilatkozatban foglalt állást a székelyföldi régió sajátos közigazgatási és fejlesztési jogállását biztosító területi autonómia ügyében.

2009. szeptember 19. A csíksomlyói Fodor Házban ülésezett a Székely Nemzeti Tanács Állandó Bizottsága.

2009. szeptember 21. A Székely Nemzeti Tanács Állandó Bizottsága megállapította, hogy a Székelyföldi Önkormányzati Nagygyűlés csíkszeredai rendezvényén elfogadott memorandum egy sor megállapítása elfogadhatatlan, és közleményében arra kéri Székelyföld önkormányzati képviselőit, hogy ebben a formában ne írják alá az RMDSZ és az EMNT által javasolt memorandumot, ehelyett bocsássák közvitára a dokumentumot.

2009. szeptember 26. A Székely Nemzeti Tanács 10. ülését tartotta Gyergyócsomafalván.

2009. szeptember 26. Codrin Munteanu, Kovászna megye prekeftusa törvénytelennek tartja a székely zászló kifüggesztését a megyeházán, illetve a polgármesteri hivatalokban.

2009. október 5. A kézdivásárhelyi polgármesteri hivatalra kitűzték a székely zászlót.

2009. október 16. Izsák Balázs, a Székely Nemzeti Tanács elnöke közleményében javasolja, hogy Székelyföld lakói vegyenek részt a közelgő elnökválasztásokon, de érvénytelenítsék szavazatukat.

2009. október 27. A Székely Nemzeti Tanács elnöke Kovásznán vett részt az 1956-os forradalom megemlékezésén.

2009. november 7. A Székely Nemzeti Tanács elnöke részt vett Kolozsváron az országos EMNT újjáalakuló ülésén.

2009. november 11. A Székelyföldi Önkormányzati Nagygyűlés Székelyudvarhelyen megválasztott ideiglenes házbizottsága Sepsiszentgyörgyön tartotta ülését.

2009. november 21. Izsák Balázs, a Székely Nemzeti Tanács elnöke négyoldali egyeztetésre hívja a romániai elnökválasztások második fordulója előtt Markó Béla RMDSZ-, Tőkés László EMNT- és Szász Jenő MPP-elnököt.

2009. november 24. A Székely Nemzeti Tanács közleményben tiltakozott az RMDSZ-nek a Gyergyó TV ellen tett azon feljelentése miatt, hogy a Székely Nemzeti Tanács elnökével készült interjút a csatorna vasárnap, a választások napján sugározta.

2009. november 26. A Székely Nemzeti Tanács által kidolgozott és elfogadott székely zászlót szavazta meg a Hargita megyei önkormányzati testület a megye hivatalos zászlajának.

2009. november 26. Egy civil kezdeményezés felhívásban szólítja fel a székelyföldi magyarokat, hogy elnökválasztáskor a szavazócédulára harmadik alternatívaként írják fel az AUTONÓMIA szót, és erre üssék pecsétjüket.

2009. december 1. A Székely Nemzeti Tanács elnöke részt vett Kézdivásárhelyen, a Székely Hadosztály parancsnokának, Kratochwill Károly első erdélyi köztéri szobrának avatásán.

Ünnepélyes zászlófelvonás Gyergyócsomafalván

2009. december 12. A Székely Nemzeti Tanács Állandó Bizottsága Sepsiszentgyörgyön tartotta ülését.

2009. december 19. A Székely Nemzeti Tanács Marosvásárhelyen tartotta ülését.

2009. december 24. Zsigmond Vencel, Makfalva RMDSZ-es polgármestere eltávolította a polgármesteri hivatalra kitűzött székely zászlót, majd a rendőrségen feljelentette az azt kitűző öt makfalvi magyar polgári párti tanácsost.

2010. január 4. Izsák Balázs, a Székely Nemzeti Tanács elnöke által kiadott közlemény az autonómiát szorgalmazza a kisebbségi törvény helyett.

2010. január 11. A Székely Nemzeti Tanács megbízásából a Magyar Élettér Alapítvány Székelyföld-térképet adott ki.

2010. január 20. Hargita Megye Tanácsának elnöke találkozott a csíkszéki, gyergyószéki és udvarhelyszéki székely tanácsok elnökeivel.

2010. január 21. A Székelyföldi Önkormányzati Nagygyűlés Ideiglenes Házbizottsága 2010. március 12-ére hívta össze a II. Székelyföldi Önkormányzati Nagygyűlést, és levélben kérte fel a Székelyföldön tevékenykedő politikai szervezeteket, hogy jelöljenek képviselőket a szervezőbizottságba.

2010. január 23. Markó Béla RMDSZ-elnök bejelentette, hogy az RMDSZ nem szervezi közösen a Székely Nemzeti Tanáccsal a Székelyföldi Önkormányzati Nagygyűlést.

2010. január 28. A Magyar Polgári Párt makfalvi önkormányzati képviselőit beidézték a helyi rendőrsre a községházára korábban kitűzött székely zászló ügyében.

2010. január 28. Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács képviselői a SZÖN Ideiglenes Házbizottságával tárgyaltak Székelyudvarhelyen.

2010. február 3. Izsák Balázs, a Székely Nemzeti Tanács elnöke közleményben üdvözölte a II. Székelyföldi Önkormányzati Nagygyűlés összehívására tett lépéseket.

2010. február 4. Borboly Csaba és Tamás Sándor, Hargita, illetve Kovászna Megye Tanácsának elnöke és Antal Árpád sepsiszentgyörgyi polgármester sajtótájékoztatón beszéltek arról, hogy az RMDSZ nem vesz részt a március 12-ére Sepsiszentgyörgyre összehívott székelyföldi önkormányzati nagygyűlés szervezésében.

2010. február 5. A Székely Nemzeti Tanács elnöke Székelyföld területi autonómiája címmel tartott előadást Csíkszeredában.

2010. február 5. A Székelyföldi Önkormányzati Nagygyűlés ideiglenes Házbizottsága közzétette a házszabályra, illetve a magyar nyelv jogállására vonatkozó határozat-tervezetet.

2010. február 10. Az Udvarhelyszéki Székely Tanács vezetői az elnökségi ülés után tartott sajtótájékoztatón a székely szimbólumok használatát és a politikai pártállástól független közös munkát szorgalmazta.

2010. február 24. Az Ideiglenes Házbizottság véleménye szerint a II. Székelyföldi Önkormányzati Nagygyűlés elhalasztása nem indokolt, ezért felkérik az RMDSZ-t, hogy nevezze meg képviselőit a bizottságba.

2010. március 9. Az Ideiglenes Házbizottság elnöke, Farkas Csaba által kiadott közlemény szerint az RMDSZ nélkül is megtartják a SZÖN március 12-i ülését.

2010. március 9. A Székely Nemzeti Tanács és a Székelyvásárhely Egyesület fórumot szervezett a Marosvásárhelyen a magyar nyelv hivatalos nyelvként való elismeréséről Székelyföldön.

2010. március 11. A Kézdiszéki Székely Tanács elnöke felkéri Kézdiszék településeinek polgármestereit, hogy március 15-re a magyar lobogó mellé a székely zászlót is tűzzék ki a polgármesteri hivatalok homlokzatára.

2010. március 12. A sepsiszentgyörgyi kultúrházban megtartott II. Székelyföldi Önkormányzati Nagygyűlésen nem vesz részt sem az RMDSZ, sem az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács.

2010. március 15. Izsák Balázs, a Székely Nemzeti Tanács elnöke Marosvásárhelyen részt vett a március 15-én tartott ünnepi megemlékezésen, majd a makfalvi világháborús hősök emlékoszlopánál tartott ünnepséget a Székely Nemzeti Tanács.

2010. március 17. Bűnügyi vizsgálat indult a szovátai polgármesteri hivatal falára kitűzött székely zászló ügyében.

2010. március 25. A Székely Nemzeti Tanács elnöke közleményben üdvözölte, hogy az RMDSZ cselekvő módon is felvállalta a magyar nyelv hivatalossá tételének ügyét.

2010. április 19. A makfalvi polgármesteri hivatal homlokzatára ismeretlen módon visszakerült a székely zászló.

2010. április 27. Izsák Balázs, a Székely Nemzeti Tanács elnöke közleményben üdvözli a magyar parlamenti pártok azon álláspontját, hogy aktívabb magyar nemzetpolitikára van szükség.

2010. május 1. A Székely Nemzeti Tanács székely majálist szervezett Makfalván Székelyföldön magyarul mottóval.

(folytatás a következő lapszámba)

„Soha nem szabad erőszakot alkalmazni, még válaszként sem az erőszakos fellépésre. A hatóságok esetleges erőszakos fellépéseivel szemben csak a passzív ellenállást (együttműködés megtagadása) tartjuk megengedettnek."
A Székely Nemzeti Tanács határozata 2011. november 19.

Az Európai Nemzetiségek Föderatív Uniója (FUEN) támogató nyilatkozata

A kisebbségi jogokkal és régiókkal kapcsolatos második EPK is nyert az EU Bírósága előtt az Európai Bizottsággal szemben

Az Európai Nemzetiségek Föderatív Uniója (FUEN) üdvözli az Európai Unió Bíróságának az Izsák és Dabis kontra Bizottság ügyben hozott ítéletét. Az ítélet kimondja, hogy a kezdeményezés elutasításával a Bizottság hibásan alkalmazta a jogot, melynek célja a nemzeti kisebbségi régiók helyzetének javítása volt. Ennek következtében a Bíróság hatályon kívül helyezte a Törvényszék elsőfokú ítéletét, és megsemmisítette a Bizottság vonatkozó határozatát.

A *Kohéziós politika a régiók egyenlőségéért és a regionális kultúrák fenntarthatóságáért* elnevezésű kezdeményezés célja az volt, hogy az Unió kohéziós politikája kezelje kiemelt figyelemmel azokat a régiókat, amelyeket nemzeti, etnikai, kulturális, vallási, nyelvi sajátosságok különböztetnek meg az őket körülvevő régióktól (vagyis a nemzeti kisebbségi régiókat). A fő cél tehát az, hogy az említett politikákból származó előnyöket e régiók élvezhessék, mégpedig konkrét támogatások, és fejlesztési intézkedések formájában, annak érdekében, hogy a környező régiókhoz képest ne érje őket gazdasági hátrány. Az erdélyi illetőségű Székely Nemzeti Tanács által koordinált kezdeményezést eredetileg 2013 júniusában nyújtották be a Bizottságnak, mely a nyilvántartásba vételt a rákövetkező hónapban el is utasította. A döntés ellen első fokon indított pert az EU Törvényszéke a Bizottság javára ítélte.

A FUEN úgy véli, hogy a Minority SafePack kezdeményezés ügyében elért ítélet után az Európai Unió Bíróságának ezen szóban forgó ítélete is további bizonyítéka annak, hogy az Európai Uniónak kötelessége védeni és segíteni az őshonos kisebbségi közösségeket. A FUEN gratulál a kezdeményező polgári bizottságnak, az SZNT-nek és az ügyvédeknek ehhez a teljesítményhez, amely valamennyiünk számára nyereséget jelent.

A sikeres Minority SafePack kezdeményezés koordinátoraiként a FUEN felajánlja támogatását a nemzeti kisebbségi régiók helyzetének javítását célzó kezdeményezéshez szükséges aláírások összegyűjtésében. Egyben felajánljuk szakértelmünket is atekintetben, hogy hogyan lehet egy sikeres kampányt felépíteni egy európai polgári kezdeményezés esetében.

FUEN Sajtóközlemény
2019. március 8.

Petíció a Székely Szabadság Napján

Románia Kormányának és Parlamentjének
Tájékoztatásképpen: Klaus Iohannis államfőnek

Ma, 2019. március 10-én, Marosvásárhelyen összegyűlt székelyek és a velünk szolidaritást vállalók itthon és szerte a világban, tántoríthatatlanul, a jog és a demokrácia útját járva, egyhangúan és ismételten nyilvánítjuk ki akaratunkat: követeljük Székelyföld területi autonómiáját! A Székely Szabadság Napja az emlékezés, de ismételten a jogkövetelés napja is.

Ebben a félévben Románia tölti be az Európai Unió soros elnökségét. A román kormány részéről a választott jelmondat – „A kohézió európai érték" – sajnos hiteltelen. Románia Kormányát súlyos felelősség terheli Székelyföld mesterséges elszegényítéséért, amelyhez tizenkét éve uniós eszközöket is igénybe vesz. Követeljük, hogy Románia Kormánya tegye hitelessé a választott jelmondatot, és hagyjon fel Székelyföld erőltetett és mesterséges elszegényítésével.

Követeljük az úgynevezett székely terrorperben ártatlanul elítélt Beke István és Szőcs Zoltán szabadon bocsátását, hiszen nyilvánvaló, hogy az ő meghurcolásuk az egész magyar közösség megfélemlítését célozza. Tiltakozzunk az ellen, hogy a jogállam intézményeit az itt élő, román állampolgárságú magyarok elnyomására, megfélemlítésére és üldözésére használják!

Változatlanul kijelentjük: Székelyföld területi autonómiája nem sérti Románia területi egységét és állami szuverenitását, nem sérti a Székelyföldön élő román és más nemzetiségű polgárok érdekeit, sem Románia alkotmányát! Székelyföld autonómiája – hasonlóan az európai gyakorlathoz – azt jelenti, hogy a szülőföldjén többségi székely-magyar közösség joga és tényleges képessége saját felelősségére és az egész régió érdekében átvenni a közérdekű problémák jelentős részének megoldását, a szubszidiaritás elvének megfelelően, Székelyföld területén élő minden nemzeti közösség érdekében. Ez Románia érdekeit is szolgálja. Az autonóm régió az állam és a kollektivitás között elhelyezkedő demokratikusan választott testülettel rendelkezik, az önigazgatás hatásköreit gyakorolja, ennek megfelelő közjogi státussal és jogosítványokkal rendelkezik.

Románia, amikor csatlakozott az Európa Tanácshoz egyoldalú kötelezettséget vállalt a tanács 1201/1993 számú ajánlásának teljesítésére, amely ezáltal kötelező érvényűvé vált. A dokumentum 11. cikkében kimondja:

„Azokban a körzetekben, ahol egy nemzeti kisebbséghez tartozó személyek többséget alkotnak ezen személyeknek jogukban áll, hogy sajátos történelmi és területi helyzetüknek megfelelő és az állam nemzeti törvénykezésével összhangban álló helyi vagy autonóm közigazgatási szervekkel, vagy különleges státusszal rendelkezzenek." Az eltelt negyed század során Románia ezt a kötelezettségvállalását nem teljesítette, az ezzel kapcsolatos párbeszédet hatóságai elutasították.

Mindezek szellemében:

Követeljük, hogy a közigazgatási átszervezés során Székelyföld alkosson önálló, autonóm jogkörökkel rendelkező közigazgatási és fejlesztési régiót a Székely Nemzeti Tanács által kidolgozott jogszabálytervezet alapján!

Kérjük, hogy a román kormány és parlament a közigazgatási átszervezés során tartsa tiszteletbe vállalt nemzetközi kötelezettségeit és a székelyföldi közösség akaratát.

Követeljük, hogy a kormány kezdjen párbeszédet Székelyföld státuszáról a székely nép legitim képviselőivel, a Székely Nemzeti Tanáccsal és a székely önkormányzatokkal!

Tiltakozunk magyar nyelvű oktatási intézmények ellen irányuló sorozatos támadások ellen, Székelyföld helyhatóságainak meghurcolása ellen, az anyanyelvhasználat és a nemzeti jelképek használatának korlátozása ellen.

Követeljük az önálló magyar kar létrehozását a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetemen.

Teljes és tényleges szabadságot és egyenlőséget akarunk Székelyföld minden lakosának!

Autonómiát Székelyföldnek, szabadságot a székely népnek!

„A polgári engedetlenség minden lépését meg kell előznie a figyelmeztetésnek, a tömeges tiltakozás különböző jelképes formáinak (karszalag vagy kitűző viselése), és a mozgalom minden szakaszában késznek kell mutatkozni a tárgyalásra, amennyiben a hatalom erre készséget mutat."
A Székely Nemzeti Tanács határozata 2011. november 19.

Székely Szabadság Napja képekben, Marosvásárhely – 2019. március 10.

SZÉKELY NEMZETI TANÁCS
SZÉKELY·NÉP

Főszerkesztő: Ferencz Csaba
Szerkesztők: László-Pál Piroska, Tulit Attila
Fotó: Ferencz Csaba, Szigeti Szenner Szilárd
520009 – Sepsiszentgyörgy, Konsza Samu utca 21.
tel/fax: +40 267 318 180, office@sznt,ro; www.sznt.ro
Készült a T3 Kiadó nyomdájában Sepsiszentgyörgyön, 40000 példányban.
Megjelenik időszakosan a Siculitas Egyesület gondozásában.
Terjesztik a Székely Nemzeti Tanács széki és települési tanácsai.
ISSN 2247 – 9775, ISSN-L 2247 – 9775

Ez a lapszám a Székelyföldi Autonómia Alap támogatásával jelent meg.

Asociația Siculitas Egyesület
Lej: RO76 OTPV 3200 0036 0774 ROO1
OTP Bank România – Marosvásárhely

SZÉKELYFÖLDI AUTONÓMIA ALAP